

Meddelelse om Fremlæggelsen vil selvfølgelig fremkomme i de lokale Blade, men skulde det ikke naas, er der jo en Klagefrist for dem, der er utilfredse med deres Ansættelse, saa at de kan fremsætte deres Klage foreløbig for Skyldraadet. Jeg tror, som sagt, Bestemmelsen er overflødig, og da mange Ejere opgiver en meningsløs Værdi for deres Ejendomme, vilde den i mange Tilfælde medføre et ret betydeligt Kontorarbejde og selvfølgelig ogsaa Udgift. Nu kan man naturligvis sige, at denne Udgift for Staten betyder ikke saa forfærdelig meget, for hvad man tager i den ene Lomme, gaar over i den anden. Men det er efter Flertallets Opfattelse unyttigt at opretholde denne Bestemmelse i Lovforslaget, og jeg anbefaler derfor, at Bestemmelsen gaar ud.

I Ændringsforslag Nr. 32 til § 13, stillet af Udvalget, foreslaas det, at Honorarerne til Vurderingsmændene ændres saaledes, at der i Stedet for 150 Kr. og 50 Kr. kommer til at staa 200 Kr. og 25 Kr. Dette Ændringsforslag er fremsat, fordi Vurderingsdistrikterne er af meget forskellig Størrelse. Der er ikke saa faa Distrikter, hvor der ikke en Gang er 30 Ejendomme, og der er Distrikter, hvor der er 700—800, ja, maaske flere. Derfor vil vi gerne bidrage til, at det faste Honorar kan komme til at falde lidt mere retfærdigt, end Tilfældet vil blive efter Lovforslaget. Jeg havde gerne set, at de 150 Kr. var sat endnu lidt højere op, men det er dog et Skridt i den rigtige Retning, naar vi faar Beløbet forhøjet til 200 Kr., og vi akkviescerer derved. Jeg vil i denne Forbindelse gerne henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, om der ikke var Mulighed for, at nogle af disse smaa Vurderingskredse, med Hensyn til hvilke jeg før nævnte, at de i mange Tilfælde ikke en Gang omfatter 30 Ejendomme, paa en eller anden Maade kunde lægges ind til andre Kredse. Jeg ser nok, at det i visse Tilfælde kan være vanskeligt — jeg tænker paa mindre Øer —, men jeg har lagt Mærke til, at Landdistrikter, der ligger op ad en Købstad, har meget faa Ejendomme, og jeg vil tro, at det vil være gør ligt at lægge saadanne Distrikter ind til selve Byen. Det er jo ret almindeligt, at der findes Markjorder omkring en Købstad. I saa Fald vurderes alle disse Ejendomme af det samme Vurderingsraad, og derfor vilde en saadan Ordning vistnok let kunne træffes.

I Slutningen af Betænkningen har man henledet Opmærksomheden paa det hen-

sigtsmæssige i, at der i Fremtiden anskaffes Kort til Vejledning ved Vurderingerne. Vi er selvfølgelig klar over, at dette ikke kan naas til den kommende Vurdering, men i mange Tilfælde vil det ikke alene være af Betydning for Vurderingsraadet at have disse, men det vil ogsaa være hensigtsmæssigt paa andre Omraader. Jeg tænker særlig paa de store Ejendomme og endnu mere paa Ejendomme, hvor Jorderne ligger meget spredt. Hvis det nu ikke er muligt — det kunde jo tænkes —, at Vurderingsraadet kan komme omkring paa alle disse Lodder, saa giver det et godt Indblik i Sagen, naar Raadet paa et Kort kan se, hvorledes Jorderne ligger i Forhold til hinanden.

Der er en anden Ting, jeg gerne vil henstille til den højtærede Finansminister. Da Vurderingsraadene, hvis disse Ændringsforslag vedtages, bliver, som de hidtil har været, gaar jeg ud fra, at der ikke vil finde Afskedigelse Sted af de nuværende Vurderingsformænd af Hensyn til Vedtagelsen af denne Lov. Hvis man havde vedtaget Lovforslaget, som det er kommet fra Folketinget, vilde dette jo have været nødvendigt, for saa var der ingen Vurderingsformænd mere. Jeg kan forstaa, at der er enkelte Vurderingsformænd, som det maaske paa Grund af deres Alder eller af andre Grunde kunde være ønskeligt at ombytte med andre, men jeg maa sige, at for Vurderingen i dens Helhed er det af den største Betydning, for at man kan opnaa et godt Resultat, at vi bevarer de gamle prøvede Kræfter. Jeg har haft Lejlighed til at erfare, hvordan Arbejdet er blevet udført omkring i Kredsene, og jeg maa sige, at gennemgaaende er det et godt Arbejde, der er præsteret. Jeg vil sluttelig udtale Haabet om, at disse Ændringer, hvis de vedtages, maa bidrage til, at vi her faar en Lov, der vil bevirke en større Ensartethed i Vurderingerne og dermed ogsaa større Tilfredshed hos Skatteyderne.

Jensen (Aale): Det Lovforslag, som vi i Øjeblikket behandler, har været Genstand for en meget indgaaende Forhandling saavel i Folketinget som her i Tinget. Jeg skal derfor ikke komme ind paa ret mange Betragtninger, tilmed da Ordføreren (I. A. Hansen) har gjort udførligt Rede for de af Udvalget og Flertallet stillede Ændringsforslag. Det vigtigste har for os været at komme ind paa Princippet, idet vort Princip er og altid har været, at man bør betale lige Skat af lige Jord. Som jeg bemærkede ved Lovforslagets første